

ХОРХЕ КАРРЕРА АНДРАДЕ НИЩО НЕ Е НАШЕ

Превод от испански: Георги Ангелов, 2009

chitanka.info

Всеки ден това дърво, обкръжено
от зеленото си бърливо семейство,
всеки ден плачът на детското време,
поклащащо се на махало в сянката.

Реката прилича на прозрачна картина.
Тишината шества към следващия звук.
С чувствените си венчелистчета
зрънцето разтваря клепачи в тинята.

Никой не знае защо съществуват птиците,
нито твоята бутилка с вино, луна,
нито макът, който жив изгаря,
нито жената с арфата — щастлива робиня.

Обличаме се във водата, в покорните мрежи
с невидими и съкровени дрехи,
пременяме се с леки останки от гълъби,
дъги и ангели.

И промиваме скъпернически златото на деня
броейки зърната; израненият запад
изгаря корабите си и приближава нощта —
капитан на чернокожи племена.

Ти проговаряш тогава, небе:
високият твой нощен град се запалва,
прииждат с факли твоите тълпи
и ни гледат мълчаливо.

Всички форми са земни и мимолетни:
юношата, отхранващ в постелята зестра,
жената с двете сърца на птица,
коварната смърт, преоблечена в насекоми.

*Цялата земя покриваш, покойни човече,
паднал като счупена клетка;
взривил се снаряд;
като дом варовит на уродливия паяк.*

*Умрелите принадлежат на ордена
на подземните анахорети.
Какво е смъртта, отчаяние последно,
древно обетовано царство?*

*Човеко, хранещ годините и тела на жени,
ако Бог поиска, ще преклониш колени.
И само паметта на предметите ще топли,
макар и безполезно,
празните ти ръце.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.